

Barranco de la Caldereta i des d'aquí i en línia recta a través de Puntagorda fins a arribar a les Moradas de Garafia.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-cinc de març de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

8601 LLEI 5/1981, de 25 de març, de reclassificació del Parc Nacional del Teide (illa de Tenerife). («BOE» 90, de 15-4-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer. — Finalitat.

U. És finalitat d'aquesta Llei l'establiment d'un règim jurídic especial per al Parc Nacional del Teide (illa de Tenerife), i la seva reclassificació com a tal, en compliment del que disposa la Llei quinze/mil nou-cents setanta-cinc, de dos de maig, d'espais naturals protegits.

Dos. El règim jurídic especial esmentat té per finalitat protegir la integritat de la geografia física, fauna, flora, vegetació, aigües i atmosfera, així com els seus valors arqueològics i, en definitiva, del conjunt dels ecosistemes del Parc Nacional, per raó del seu interès educatiu, científic, cultural, recreatiu, turístic i socioeconòmic.

Article segon. — Àmbit territorial.

U. El Parc Nacional del Teide, amb una superfície total de tretze mil cinc-cents setanta-una hectàrees, afecta els termes municipals de Guía de Isora, Icod de los Vinos, La Orotava i Santiago del Teide, de la província de Santa Cruz de Tenerife. Els seus límits geogràfics són els que figuren a l'annex I d'aquesta Llei.

Dos. No obstant això, el Govern, per acord del Consell de Ministres, pot incorporar a aquest Parc altres terrenys contigus a aquest que reuneixin característiques adequades per a això, en qualsevol dels supòsits següents:

- Que siguin propietat de l'Estat o d'algun dels seus organismes.
- Que siguin expropiats amb aquesta finalitat.
- Que siguin aportats pels seus propietaris a aquest efecte.

Tres. El Govern ha d'adoptar les mesures i habilitar els mitjans necessaris perquè els terrenys inclosos en aquest Parc Nacional, els propietaris dels quals no subscriuguin els acords corresponents respecte a les limitacions que siguin indemnitzables, passin a ser propietat de l'Estat.

Article tercer. — Protecció.

U. Queda prohibida qualsevol activitat que pugui alterar els elements i la dinàmica dels ecosistemes del Parc Nacional.

Dos. L'exercici dels usos tradicionals en cada cas, de l'activitat agrària, de l'aigua, aprofitament cinegètic del conill silvestre, les activitats de regeneració, així com l'ús

a què s'hagin de destinar les instal·lacions existents, són regulats pel Pla rector d'ús i gestió.

Tres. Els terrenys inclosos en aquest Parc Nacional queden classificats, a tots els efectes, com a sòl no urbanitzable objecte de protecció especial.

Article quart. — Zona perifèrica de protecció.

U. Es delimita una zona de protecció exterior contínua i perifèrica, a fi de garantir una protecció completa dels recursos naturals que han justificat la creació del Parc i per evitar els possibles impactes ecològics i paisatgístics procedents de l'exterior. Els seus límits geogràfics són els que es fixen a l'annex II d'aquesta Llei.

Dos. Amb aquesta finalitat, els organismes competents han de classificar els terrenys d'aquesta zona com a sòl no urbanitzable, i prohibir-hi qualsevol construcció, excepte les d'interès públic preferent, i en tots els casos és necessari l'informe favorable del Patronat. Així mateix, els organismes esmentats han d'adoptar les mesures necessàries de protecció del sòl, geografia física, flora, fauna, paisatge, aigües i altres elements naturals, i impedir la introducció d'espècies exòtiques, animals o vegetals i la transformació de les zones boscoses, que s'han de mantenir en la seva vocació natural.

Article cinquè. — Pla rector d'ús i gestió.

U. En el termini màxim d'un any, a partir de la promulgació d'aquesta Llei, el Ministeri d'Agricultura, a través de l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa, ha de confeccionar un pla rector d'ús i gestió del Parc Nacional del Teide, que s'ha de sotmetre a informació pública i, amb l'aprovació provisional prèvia del Patronat, s'ha d'elevat al Govern per a la seva aprovació definitiva.

Dos. El Pla rector esmentat, que té una vigència de quatre anys, i que s'ha de revisar en finalitzar aquest termini o abans si fos necessari, ha d'incloure:

- Les directrius generals d'ordenació i ús d'aquest Parc Nacional.
- Les normes de gestió i actuació necessàries per a la conservació i la protecció dels seus valors naturals i per garantir el compliment de les finalitats de recerca, interpretació del fenomen de la naturalesa, educació ambiental i d'ús i gaudi pels visitants.
- La zonificació del Parc Nacional, que ha de delimitar àrees de diferent utilització i destí, entre les quals s'inclouen les destinades als serveis, i especificar les seves limitacions urbanístiques i les zones de reserva integrals o dirigides.

Tres. Qualsevol projecte d'obra, treballs o aprofitaments que no figuri en el Pla rector d'ús i gestió o en les seves revisions i que es consideri necessari portar a terme, ha de ser justificat degudament, tenint en compte les seves directrius, i autoritzat per l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa, amb l'informe favorable previ del Patronat del Parc.

Article sisè. — Plans especials.

L'ICONA ha de redactar plans específics que desenvolupin la normativa del Pla rector d'ús i gestió i que el Patronat ha d'aprovar, la vigència dels quals està limitada per la del mateix Pla rector. Almenys s'han de redactar plans especials per a:

- Les mesures tendents a l'eliminació de l'explotació dels recursos naturals del Parc Nacional, amb excepció de les activitats a què es refereix l'article tercer, apartat dos.
- Les activitats de gestió necessàries per al manteniment dels equilibris biològics existents i la recerca aplicada que li serveix de fonament.
- L'organització de la interpretació i la informació del Parc Nacional per a un millor gaudi dels visitants i la promoció de la seva educació ambiental.

Article setè.—Col·laboracions.

U. L'ICONA ha de gestionar la col·laboració d'altres organismes públics nacionals i, en la mesura que es pugui, de les persones físiques i organismes privats nacionals o internacionals, ja siguin governamentals o no, per al millor compliment dels fins del Parc Nacional.

Dos. Els organismes públics, i en particular el Cabildo Insular, han de prestar la col·laboració tècnica que se'ls sol·liciti, d'acord amb el que disposa aquest article.

Article vuitè.—Limitacions de drets.

U. La reclassificació del Parc Nacional del Teide comporta la qualificació d'utilitat pública per a tots els terrenys que el constitueixen, als efectes d'expropiació dels béns i drets afectats.

Dos. En relació amb les previsions de l'apartat dos de l'article tercer de la Llei quinze/mil nou-cents setanta-cinc, de dos de maig, i atesa la importància dels paisatges fonamentals per a la declaració d'aquest Parc Nacional, no es permet cap tipus de treball de recerca i explotació de substàncies minerals, ni la tala o extracció d'espècies vegetals no introduïdes per l'home, dins els límits assenyalats a l'annex I d'aquesta Llei.

Tres. Són indemnitzables les limitacions a la propietat que s'estableixin en relació amb els usos permesos en el sòl no urbanitzable.

Article novè.—Patronat.

U. El Patronat del Parc Nacional del Teide, al qual es refereix la Llei d'espais naturals protegits, està adscrit a efectes administratius al Ministeri d'Agricultura i està constituït pels membres següents:

Un representant de cadascun dels departaments de Presidència del Govern, Obres Públiques i Urbanisme, Educació, Agricultura i Cultura.

Un representant de l'ens preautonòmic o autonòmic de les Canàries.

Dos representants del Cabildo Insular.

Dos representants dels municipis al terme dels quals es troba el Parc, un d'ells elegit per l'Ajuntament que té la superfície territorial més gran i l'altre pels ajuntaments restants.

Un representant d'associacions canàries, elegit per les mateixes associacions, d'entre les que pels seus Estatuts es dediquin a la conservació de la naturalesa.

Un representant de la Universitat de La Laguna.

Un representant de l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa.

Un representant del Consell Superior d'Investigacions Científiques.

El director conservador del Parc Nacional.

El president és designat pel Govern d'entre els membres del Patronat.

Dos. Són tasques i funcions del Patronat:

a) Vetllar pel compliment de les normes establertes, promoure possibles ampliacions del Parc Nacional, promoure la construcció i el condicionament dels accessos necessaris, administrar els fons procedents de la utilització dels serveis del Parc o de les ajudes que atorgui al Patronat qualsevol classe d'entitats o particulars, proposar normes per a la defensa més eficaç dels valors i les singularitats del Parc Nacional, elevar propostes i realitzar totes les gestions que estimi beneficioses per a aquest.

b) Aprovar provisionalment el Pla rector d'ús i gestió i les seves revisions, i vetllar pel seu compliment, i la Memòria anual d'activitats i resultats que el director conservador del Parc ha d'elevar a l'Institut Nacional per a la Conservació de la Naturalesa.

c) Aprovar els plans específics a què es refereix l'article sisè d'aquesta Llei.

d) Informar sobre els projectes que desenvolupen els plans anteriors i sobre els de recerca que pretenen realitzar a les reserves.

Si en evacuar el Patronat els informes preceptius a què s'al·ludeix en aquest apartat d), les dues terceres parts dels seus components mostren la seva disconformitat amb alguna de les propostes, el president ha de tornar al seu origen la proposta esmentada per reconsiderar-la.

e) Informar sobre qualsevol classe de treballs, obres, aprofitaments i plans de recerca que es pretenen realitzar, inclosos o no en el Pla rector d'ús i gestió.

Si en evacuar el Patronat els informes preceptius a què s'al·ludeix en aquest apartat e), les dues terceres parts dels seus components mostren la seva disconformitat amb alguna de les propostes, el president ha de tornar al seu origen la proposta esmentada per reconsiderar-la.

f) Delegar totes les funcions que estimi convenient a la Comissió Permanent, que ha de donar compte de la seva gestió al Ple.

g) Elaborar, aprovar i modificar el seu propi Reglament de règim interior, el qual ha de determinar l'estructura funcional de l'administració del Parc.

Article deu.—Adequació de la composició del Patronat.

Quan es produeixin canvis administratius o modificacions en les entitats representades, el Govern, per acord adoptat en Consell de Ministres, ha d'adequar la composició del Patronat i, si s'escau, de la seva Comissió Permanent, als canvis o modificacions esmentats.

Article onze.—Comissió Permanent.

En el si del Patronat s'ha de constituir una comissió permanent, el president de la qual és el del Patronat, i que està constituïda, a més, pels membres següents:

Un representant del Cabildo Insular de Tenerife.

El representant de l'ajuntament de més superfície territorial al Parc.

El representant de l'ens preautonòmic o autonòmic de les Canàries.

El representant del Ministeri d'Agricultura.

El director conservador del Parc.

El Cabildo Insular de Tenerife ha de designar quin dels seus dos representants ho és també a la Comissió Permanent.

Article dotze.—Director conservador.

U. La responsabilitat de l'administració del Parc Nacional correspon a un director conservador, designat pel director d'ICONA, amb la conformitat prèvia del Patronat, i ha de recaure en un funcionari amb titulació universitària superior.

Dos. El Patronat fixa el seu règim de dedicació i incompatibilitats.

Article tretze.—Tempteig i retracte.

L'Administració de l'Estat, a través de l'ICONA, pot exercir drets de tempteig i retracte en totes les transmissions oneroses de béns i drets entre vius de terrenys situats a l'interior del Parc Nacional, en la forma que es determini per reglament.

El dret de tempteig s'ha d'exercir dins els tres mesos següents a la notificació del projecte de transmissió fet per qualsevol de les parts. Els notaris i registradors no han d'autoritzar ni inscriure, respectivament, les corresponents escriptures sense que se'ls acrediti prèviament la pràctica de la notificació esmentada.

En defecte de notificació, o quan les condicions que s'hi expressen no coincideixen amb les de la transmissió efectiva, l'Estat pot exercir el dret de retracte dins els sis mesos a comptar des que l'ICONA o el Patronat del Parc Nacional tenen coneixement de les condicions reals de la transmissió. El dret de retracte caduca al cap de deu anys,

a comptar del moment en què es formalitza la transmissió en document de data fefaent.

Article catorze. — Mitjans econòmics.

L'ICONA, amb càrrec als seus pressupostos, ha d'atendre les despeses necessàries per al desenvolupament de les activitats, treballs i obres de conservació, millora i recerca i, en general, per a la gestió correcta d'aquest Parc.

A aquests efectes, han de figurar com a ingressos els provinents:

- De les partides que s'incloguin per a aquests fins en els pressupostos generals de l'Estat.
- De les taxes que es puguin establir per accés al Parc i utilització de serveis.
- De qualsevol classe d'aportacions i subvencions d'entitats públiques i privades, així com dels particulars.
- De tots els que es puguin obtenir com a conseqüència de concessions i autoritzacions per utilització de serveis al Parc Nacional, en la forma que es determini al Pla rector d'ús i gestió o als plans especials.

Article quinze. — Participació de les corporacions locals.

U. Els ajuntaments dels municipis inclosos en la demarcació del Parc Nacional tenen dret preferent per a l'obtenció de concessions i autoritzacions d'establiments i prestació dels serveis d'utilització pública previstos al Pla rector d'ús i gestió o als plans especials.

Dos. Les normes de desplegament d'aquesta Llei han de fixar la participació que correspon als ajuntaments esmentats en les taxes que s'estableixin per accés del públic a les instal·lacions d'aquest Parc o altres finalitats.

Article setze. — Règim de sancions.

La inobservança o infracció de la normativa aplicable a aquest Parc Nacional se sanciona d'acord amb el que preveuen la Llei d'espais naturals protegits i el Reial decret dos mil sis-cents setanta-sis/mil nou-cents setanta-set, de quatre de març, pel qual s'aprova el Reglament per a la seva aplicació, i de conformitat amb la legislació específica que, per raó de la naturalesa de la infracció, resulti aplicable.

Article disset. — Acció pública.

És pública l'acció per exigir davant els òrgans administratius i els tribunals contenciosos administratius l'observança estricta de les normes de protecció d'aquest Parc Nacional.

Article divuit. — Concessió i explotació d'aigües.

A l'efecte d'aconseguir la protecció de la integritat de les aigües que estableix l'article primer d'aquesta Llei, no es poden tramitar expedients de concessió i explotació d'aigües superficials o subterrànies dins el recinte del Parc sense l'informe favorable del seu Patronat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Amb l'entrada en vigor d'aquesta Llei se suspenen immediatament les extraccions de materials volcànics dins els límits del Parc Nacional del Teide.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—En el termini màxim de nou mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, amb l'informe previ del Patronat, ha de dictar les normes necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Segona.—El Patronat del Parc Nacional ha de quedar constituït en el termini màxim de dos mesos, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

ANNEX I

Límits del Parc Nacional del Teide

Nord: Promontori de Bonilla, Pico Cabras, Risco de la Fortaleza, Cabezón, Montaña del Pino (al costat del punt quilomètric trenta-tres coma set-cents setanta, de la carretera comarcal vuit-cents vint-i-u, de La Orotava a Vilaflor) i Vértice del Cerrillar.

Est: Vértice del Cerrillar, Llano de Baja, Montaña Colorado, La Angostura, Topo de la Grieta, Roque de la Grieta i Montaña de Pasajirón, seguint la cresteria del Circo de las Cañadas.

Sud: Montaña del Pasajirón, Degollada de Guajara, Montaña de Guajara, Degollada de Ucanca i Cresteria de Ucanca, seguint pels punts de Roque del Almendro, Sombrero i Sombretiro, fins a la Boca de Tauce.

Oest: Boca de Tauce, Roques de Chavao, Montaña del Cedro, Roques del Cedro, Montaña de Chasogo, Volcán de la Botija, Mojón de los Tres Términos i Promontorio de Bonilla.

ANNEX II

Límits de la zona perifèrica de protecció

Nord: De Montaña Cascajo, al límit del Pinar de Chío (Guía de Isora), amb el Pinar de Santiago del Teide, en línia recta al Pico Cruz de La Vieja, a la Piedra Gallega, a Montaña Roja i a la Montaña de la Negrita, a la divisòria de la vall de La Orotava.

Est: De la Montaña de la Negrita, en línia recta, a Montaña de Corchado, a la Montaña de Siete Fuentes, al Barranco de Pasajirón i d'aquí al Lomo Báez.

Sud: Del Lomo Báez, el línia recta, a Montaña de Las Lajas.

Oest: De la Montaña de Las Lajas, en línia recta, al Vértice Erques i d'aquí a la Montaña de Cascajo.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-cinc de març de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELUY BUSTELO

8602 LLEI 6/1981, de 25 de març, de reclassificació del Parc Nacional de Timanfaya (illa de Lanzarote). («BOE» 90, de 15-4-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer. — Finalitat.

U. És finalitat d'aquesta Llei l'establiment d'un règim jurídic especial per al Parc Nacional de Timanfaya (illa de Lanzarote), i la seva reclassificació com a tal en compliment del que disposa la Llei quinze/mil nou-cents setanta-cinc, de dos de maig, d'espais naturals protegits.

Dos. El règim jurídic especial esmentat té per finalitat protegir la integritat de la geografia física, fauna, flora, vegetació, aigües i atmosfera, així com els seus valors arqueològics i, en definitiva, del conjunt dels ecosistemes